

JAK JSME STAVĚŠLI SRUB - III.

Sobota, 23 květen 2009

Takže srub stojí, co následuje dál? Dali jsme se do budování vnitřního zařízení. A tak postupně vzniklo: nalevo ode dveří s dvěma lavicemi, vedle ní velká postel, která je postavena hodně vysoko od země. Tím pádem je na ní tepleji, než kdyby byla přímo zemi, a současně prostor pod ní slouží jako skladovací prostor pro nejrozličnější krámy.

Napravo jsou kamna, nalevo od nich kuchyňský pult. Na protější stěně jsme postavili postele nad sebou a vzhůru, kam se podíváte, nejrozličnější políčky, vazy, řady na sušení vlhkých a podobně. Překličku na kuchyňský pult jsme pracně dovezli z civilizace, stejně jako prkna na stělu. Ale všechna ostatní potřebná prkna jsme našli přímo na místě, z velkého smrku, který vyvrátila vichřice. dlouhého rovného prkna nebo trámu jsem vyvinul přímo v dědkovou metodu, o kterou se s vámi teze zela nezdělal podílím: Ať už z motorové pily musí být perfektně nabroušený, kláda, kterou děláte, musí stačit (těžba na pomezí).

- Nesmí vás nic trápit,
- musíte být vyrovnaní,
- spokojeni s osudem,
- soustředění a hlavně -
- přímým zahájením dělu musíte několikrát opakovat "Om, mani padme hummmm".
- Jedině tak už děláte rovně prkno.
- :-)))
- V opačném případě z toho vyjde zmetek,
- vhodný lada tak k přiložení do kámen.

Tak, a srub je konečně hotový, připravený sloužit jako základna pro pes jeho malé rozměry (14x14 stop), v něm mohou pohodlně bydlet čtyři lidé. Tímto děkuji Kudlankám i Kudlancům pozornost, a teď si dovoluji vám napsat něco k lovu kočárné zvěře. Krize trappingu nastal před dvaceti lety, kdy se do něho pustily nejrozličnější spolky pro ochranu zvířat. Aktivisté, kteří vstoupili ve velkých městech a o přímírodě toho moc neví, vadily hlavně takzvané legholds, což jsou pasti, které chytí zvířete za nohu. Mluvilo se hodně o případech, kdy si chycené zvířete nohu uhryzalo a uteklo, konaly se protesty a demonstrace, dámy v norkových kožkách byly ke své hrůze postříkané sprayem a výsledek se dostavil. Ceny kočárné zvěře v rychlosti stouply.

Můj názor na celou věc je takový, že ochránci zvířat a přehánějí. Zvířete chycené za nohu vstoupí do kruhu a krevnímu oběhu ve velkých mrazech zahyne velmi rychle. Ale - kruté to rozhodně bylo. A proč být kruté ke zvířatům, když existují i jiné metody... Vláda Yukonu se v tomto hodně angažovala a finančně podpořila výměnu pastí za pasti conibear, které zabíjejí podobně jako pastičky na myši - tedy okamžitě. Vláda také zavedla povinné školení všech trapperů v používání těchto nových pastí. Joanne, Mary a já jsme před lety jedno takové školení absolvovali v hlavním městě Yukonu, Whitehorse, a měli jsme štěstí, že jsme dostali jako učitelé přímo legendu yukonských trapperů, Alexe van Bibbera. To je Indián, kterému je už hodně přes 90 let, ale je poádne neuvěřitelně vitální, má krásný smysl pro humor a hodně nás toho naučil. Má také několik vyznamenání za statečnost z II. světové války a velice prestižní řád Kanady. Má děte ho vidět na tomto videu:

My s Joanne používáme conibear. Kdyby tyhle "humánní" pasti neexistovaly, netrapovali bychom... Tak si říkám, co si teď, možná, o používání humánních pastí přemýšlíte. Že na zabíjení není nic humánního. Jenže my, lidé, přímecí zvířata používáme za účelku na historii. A divoká kuna, která se na konci svého svobodného života chytí do pasti a během několika vteřin zemře, má rozhodně lepší úděl, než prase, které žije celý svůj život ve vězení, nebo slepičárnách. Ostatně na to, jak taková past vypadá a jak funguje, se můžete podívat zde: Bohužel, kočárné zvěře zůstávají i přes všechny změny v metodách lovu nízké a tak je celé toto odvětví v dlouhodobé krizi. Tady na Yukonu se finančně vyplatí trapovat jen lidem, kteří mají na svém území silnice, cesty nebo velké řeky, po kterých mohou přímo kladení a kontrolách pastí urazit velké vzdálenosti autem nebo sněžným skútem. Je také těžké, ale vzhledem k území byla v níže uvedených polohách a tedy zalesněná. Protože vysoké v horách, daleko od nejbližších silnic, v blízkých severských lesích a na tundře je zvířat málo. Na trapline, jakou máme my s Joanne, je nikdy nezbavit. Je to vlastně hodně práce za málo peněz. Ale není skutečné bohatství jinde? Všechno Kudlankám přímějí hezky den, Mikin Pokračování I. Pokračování - II.